

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoP/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314205177
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8314205177.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove vo veci starostlivosti súdu o maloletú A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, dieťa rodičov P. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, U. a Ing. Q. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X, U., o návrhu matky na vydanie predbežného opatrenia, o zákaz styku otca s maloletou A. H., o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č. k. 10P/129/2014-7 zo dňa 02.05.2014 a proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č. k. 10P/129/2014-27 zo dňa 19.05.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 10P/129/2014-7 zo dňa 02. mája 2014.

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 10P/129/2014-27 zo dňa 19. mája 2014.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením č.k. 10P/129/2014-7 zo dňa 02.05.2014 prvostupňový súd ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné za kolízneho opatrovníka pre maloletú A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, U., pretože žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom; v takom prípade súd ustanoví maloletému dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať podľa § 31 ods. 2 Zákona o rodine. Kompetencie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné boli napadnutým uznesením špecifikované na zastupovanie maloletej v konaní o vydanie predbežného opatrenia.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletého dieťaťa, ktorý namietal ustanovenie opatrovníka maloletej A., pretože matka maloletého dieťaťa P. J. pracovala na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom a prichádzala do kontaktu nielen pracovne, ale aj osobne s pracovníčkami úradu, preto má pochybnosti o ich nezaujatosti. Pracovníčky úradu ani v iných súdnych konaniach ako kolízny opatrovník pre maloletú vôbec nekonajú, sú orientované v prospech matky P. J., za posledné dva roky sú neobjektívne, pasívne a konajú proti otcovi. Žiadal, aby za opatrovníka pre maloletú A. H. bol ustanovený iný úrad práce, sociálnych vecí a rodiny.

K odvolaniu otca maloletého dieťaťa matka maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení uviedla, že skutočne v období rokov 1992 - 1993 pracovala v pozícii referent pre nezamestnaných na úrade práce. Nikým z úradu sa v súčasnej dobe nestretáva, ani pracovne, ani osobne, navštevuje ho len z dôvodu

nezamestnanosti, kde sa chodí pravidelne hlásiť. Jej ročné pôsobenie na tomto úrade nemôže mať žiadny vplyv na posudzovanie objektívneho konania úradu práce vo veci maloletej A. H..

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom vo vyjadrení k odvolaniu otca maloletého dieťaťa uviedol, že v minulosti matka maloletého dieťaťa pracovala na Úrade práce Humenné len v rámci verejnoprospešných prác v čase od 19.10.1992 do 18.04.1993. Na Obvodnom úrade U. pracovala v pracovnom pomere od 16.02.1994 do 31.08.1994. Išlo o obdobie spred 20 rokov, počas ktorých došlo k zásadným organizačným a personálnym zmenám na spomínaných úradoch, takže predchádzajúce pôsobenie matky nemá žiaden vplyv na výkon funkcie kolízneho opatrovníka. Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Humenné vzhľadom na dlhodobý výkon opatrení v rodine pozná rodinnú anamnézu, problém v rodine a súčasný stav maloletej. Nie je v záujme maloletej A. zmena kolízneho opatrovníka. Otcom udávané dôvody sú nepodložené.

Odvolačný súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O. s. p. preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie otca maloletého dieťaťa nie je dôvodné.

Podľa § 31 ods. 1 Zákona o rodine platí, že rodičia zastupujú maloleté dieťa pri právnych úkonoch, na ktoré nie je spôsobilé.

Podľa § 31 ods. 2 Zákona o rodine, žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmu medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom; v takom prípade súd ustanoví maloletému dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať (ďalej len „kolízny opatrovník“).

Citované zákonné ustanovenia stanovujú okolnosti, za ktorých je za zákonom predpokladaných okolností potrebné maloletému dieťaťu ustanoviť obligatórne opatrovníka, ktorý ho bude v konaní zastupovať, a to pre prípad, kde by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom. Účelom ustanovenia kolízneho opatrovníka je, aby sa eliminoval rozpor záujmov objektívneho charakteru medzi dieťaťom a rodičmi. Existencia možnosti rozporu záujmu medzi rodičmi a maloletými deťmi je badateľná najmä v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých. V týchto konaniach sú účastníkmi konania okrem rodičov aj ich maloleté deti. Kolízny opatrovník ustanovený súdom sa v rozsahu, v akom je oprávnený za dieťa konať, stáva zástupcom maloletého. Vykonáva svoju funkciu v záujme maloletého dieťaťa. Jeho funkcia zaniká priamo zo zákona, bez potreby osobitného rozhodnutia predovšetkým ukončením konania.

Ustanovenie § 31 Zákona o rodine neobsahuje výpočet osôb, ktoré by mohli byť do funkcie kolízneho opatrovníka ustanovené. Spravidla ním bude Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny ako orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately podľa osobitného zákona, kde práve tento osobitný zákon do pôsobnosti tohto úradu zahŕňa aj výkon funkcie kolízneho opatrovníka.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že ustanovený kolízny opatrovník maloletej A. H. vykonával všetky úkony v konaní o vydaní predbežného opatrenia v záujme maloletej A., sleduje jej najlepší záujem, vykonáva šetrenia v rodine maloletého dieťaťa, pohovory s dieťaťom a rodičmi, vykonáva psychologické konzultácie a zisťuje názor maloletého dieťaťa. Uvedené úkony sú všetky úkony, ktoré sú nielen v súlade so Zákonom o rodine, ale aj v súlade s Dohovorom o právach dieťaťa.

Odvolačný súd zistil, že matka maloletého dieťaťa pracovala na Úrade práce v Humennom v období od 19.10.1992 do 18.04.1993 a ďalej na Obvodnom úrade v Humennom od 16.02.1994 do 31.08.1994. Od uvedeného obdobia do súčasnej doby uplynulo 20 rokov, za ktoré obdobie sa Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny zmenil generačne a personálne, ale aj organizačne. Skutočnosť, že matka maloletého

dieťaťa na tomto úrade pracovala 2 x po 6 mesiacov nemôže byť dôvodom, pre ktorý po 20 rokoch v súvislosti s plnením zákonných povinností Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom by bolo potrebné odvolaniu otca maloletého dieťaťa vyhovieť a ustanoviť za kolízneho opatrovníka iný úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, než ten, ktorý je miestne príslušný maloletému dieťaťu. V takom prípade by došlo zabráneniu, resp. k obmedzeniu priameho kontaktu úradu práce, sociálnych vecí a rodiny s rodinou maloletého dieťaťa a s maloletými dieťaťom samotným, kde informácie a poznatky získané týmto úradom z titulu výkonu zákonných kompetencií by bolo novým úradom potrebné získať opätovne, ktorá skutočnosť by mohla mať vplyv na najlepší záujem dieťaťa, ktorý je potrebné chrániť predovšetkým aj nad všetky záujmy a pochybnosti a námietky rodičov maloletého dieťaťa. Práve na takéto situácie, v akej je rodina maloletej A., je najvhodnejšie ustanovovať úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v mieste bydliska maloletého dieťaťa, ktorý má rýchly kontakt so sociálnymi prostrediami maloletého dieťaťa a môže adekvátne a v primeranom čase v záujme maloletého dieťaťa aj zasiahnuť. Preto odvolanie otca maloletého dieťaťa voči uvedenému uzneseniu odvolací súd považoval za nedôvodné. Námietky, pre ktoré by mal byť zmenený Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom za iný úrad práce, sociálnych vecí a rodiny považoval odvolací súd ako účelové a bez akéhokoľvek dopadu na chránený záujem maloletej.

Preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Súd skúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 10P/129/2014-27 zo dňa 19.05.2014 o vydanom predbežnom opatrení.

Napadnutým uznesením prvostupňový súd predbežne zakázal otcovi stýkať sa s maloletou A. H., nar. XX.XX.XXXX. Uložil matke povinnosť podať návrh na zákaz styku otca s maloletou v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Prvostupňový súd tak rozhodol o návrhu matky maloletého dieťaťa na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd predbežne zakázal otcovi stretávať sa s maloletou A.. Uviedla, že s otcom maloletého dieťaťa sú rozvedení, maloleté dieťa bolo na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matke, otcovi bola stanovená vyživovacia povinnosť vo výške 39,83 Eur mesačne a zároveň bol upravený styk otca s maloletou tak, že tento je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný víkend v mesiaci neobmedzene, každé párne vianočné sviatky a počas letných prázdnin 2 týždne v mesiaci júl a 2 týždne v mesiaci august. Po rozvode sa otec s dieťaťom stretával pravidelne. Od roku 2012 maloletá sa odmieta s otcom stretávať a navštevovať ho v mieste bydliska, pretože má z otca strach, pretože ten ju prenasleduje a napriek jej odmietavému postojú si vynucuje osobné stretnutia. Okrem toho maloletá ťažko znáša hanlivé vyjadrenia zo strany odporcu na navrhovateľku, pričom odporca používa rôzne vulgarizmy. Odporca v čase kontaktu s dieťaťom sa dieťaťu nevenuje, kričal na ňu, slovné dehonestoval navrhovateľku a jej rodičov. Počas kontaktu malo dieťa zakázané používať počítač, chodiť vonku z bytu.

Matka maloletého dieťaťa predložila súdu správu z psychologických konzultácií zo dňa 08.05.2000 (poznámka odvolacieho súdu - z obsahu spisu vyplýva, že táto správa bola vyhotovená dňa 12.02.2014, dňa 08.05.2000 sa narodila maloletá A. H.). Podľa tejto správy maloleté dieťa odmieta sa stretávať s otcom, maloletú frustruje najmä osočujúca, znevažujúca a konfrontačná komunikácia otca s matkou a v súčasnosti aj s ňou. Maloletá dáva otcovi jasne najavo, že sa s ním nechce stretávať. Ich vzťah sa posunul do roviny, kedy je pre maloletú kontakt s otcom zaťažujúci. Rozhodnutie maloletej nestretávať sa s otcom je, vzhľadom na vek maloletej, potrebné rešpektovať a styk s otcom vôbec neupravovať, nevynucovať si ho ani výkonom rozhodnutia, ktoré tiež stupňujú nechuť maloletej byť s otcom.

Prvostupňový súd z vyjadrenia otca k návrhu na vydanie predbežného opatrenia zistil, že tento s návrhom nesúhlasil, pričom zastával názor, že matka otca zo života maloletej dcéry neustále vytesňuje, šíri o ňom nepravdivé a hanlivé informácie a osočuje ho aj jeho rodinu. Taktiež sa zmenila komunikácia maloletej po tom čo matka nadviazala partnerský vzťah s D. J.. Maloletá nie je vhodne vychovávaná, nie je schopná slušného správania sa. Žiadal návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietnuť.

Vo vyjadrení k návrhu na vydanie predbežného opatrenia kolízna opatrovníčka uviedla, že už od roku 2012 matka maloletej avizovala problém v súvislosti s odmietavým postojom maloletej a stretávaním sa s jej otcom. Kolízna opatrovníčka potvrdila, že otec situáciu rieši tak, že nerešpektovanie rozsudku matkou oznámi na políciu a polícia opakovane je prítomná pri realizácii styku dieťaťa s otcom. Kolízna opatrovníčka vykonávala pohovory s rodičmi aj s maloletým dieťaťom, avšak bezvýsledne. Maloletá je neustále vystavovaná stresujúcim situáciám, dochádza k hádkam medzi rodičmi. Tlak, ktorému je maloletá neustále vystavená, môže mať výrazný negatívny dopad na jej zdravý psychický vývin. Otec by mal rešpektovať želanie dcéry.

Prvostupňový súd zistil, že v súvislosti s realizáciou styku otca s maloletým dieťaťom na Okresnom súde Humenné prebieha konanie pod sp. zn. 21Em/1/2012, kde z tohto konania si pripojil zápisnicu o výsluchu maloletej A., ktorá bola pred prvostupňovým súdom vypočutá a uviedla, že postupom času si začala uviedomovať, ako sa otec negatívne vyjadruje o matke a taktiež sa tak vyjadrujú aj jeho rodičia. Otec sa jej v podstate nevenoval, hral sa na počítači. Posledné dva roky začali narastať útoky na mamu, pričom v tom období mala matka už priateľa, terajšieho manžela. V súčasnej dobe otec napáda nielen ju aj mamu, ale volá aj políciu, stále rozpráva len o svojich peniazoch a hovorí, či sú jej dobré jeho peniaze. Keď k nemu nechcela ísť, mával rozsudkom, že je tam napísané, že k nemu ísť musí. Naposledy bol za ňou aj s policajtm. Mama ju pripraví na styk s otcom, avšak ona odmieta k nemu chodiť. Z otca je nervózna a potom nie je schopná sa učiť. Nechce sa stretávať s otcom, ani s jeho rodičmi. V poslednom čase jej otec posielal hanlivé sms správy.

Prvostupňový súd právne vec posúdil podľa § 74 ods. 1 O. s. p. a podľa § 76 ods. 3 O. s. p. Skonštatoval, že je momentálne v záujme maloletej, aby sa s otcom nestretávala. Maloletá posledné dva roky opakovane uvádza, že sa s otcom stretávať nechce z dôvodu slovného napádania jej matky. Rovnako tak robia aj jeho rodičia. Otec maloletého dieťaťa pred prvostupňovým súdom na pojednávaní v konaní o výkon rozhodnutia dňa 02.05.2014 uviedol, že on nerieši názor dcéry, neakceptuje jej názor na to, či sa s ním odmieta stretávať alebo nie. Matka je povinná pripraviť dcéru a odovzdať mu ju podľa rozsudku súdu, kedy má nárok s maloletou sa stretávať.

Matka tvrdila, že maloletú žiadnym spôsobom neovplyvňuje, nezakazuje sa jej stretávať s otcom, ale s otcom sa odmieta stretávať samotná maloletá.

Podľa kolíznej opatrovníčky dieťa je vystavované stresujúcim situáciám, je privolávaná polícia, čo má na maloletú negatívny vplyv. Pri náhodných stretnutiach otca s dieťaťom dokonca dochádza k slovným útokom na maloletú. Takýto stav u maloletej trvá od roku 2012. Na odporúčanie kolíznej opatrovníčky brať ohľad aj na názor maloletého dieťaťa a na jeho právo slobodne sa vyjadrovať o všetkých záležitostiach, ktoré sa ho týkajú, prvostupňový súd venoval primeranú pozornosť tomuto názoru v záujme zohľadnenia práva dieťaťa na zdravý psychický, fyzický a sociálny vývin a dospel k záveru, že počas dvoch rokov došlo k zhoršeniu vzťahu medzi otcom a maloletou, otec nerešpektuje jej názor, riešenie situácie políciou neprispieva k zdravému vývoju maloletej. Vzhľadom na to, že maloleté dieťa má už 14 rokov, s poukazom na jej vek, je potrebné na jej názor prihliadnuť. Situácia nemá krátkodobý charakter, ale ide o dlhodobé narušenie vzťahov medzi maloletou a otcom. Momentálne medzi dieťaťom a otcom nebol ani priestor na inú dohodu ohľadom stretávania sa maloletej s otcom. Pre upokojenie vzťahov prvostupňový súd zastával názor, že v súčasnosti by sa maloletá s otcom stretávať nemala, keďže tieto stretnutia striktne odmieta, a to aj so starými rodičmi z otcovej strany, a obaja rodičia by mali za pomoci psychológa pracovať na úprave vzťahov medzi maloletou a otcom. Momentálne zákaz styku je na prospech maloletej .

Matke bola uložená povinnosť podať návrh na zákaz styku.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Namietal, že matka sa odvoláva na správu z psychologických konzultácií s maloletou A.. Táto psychologická konzultácia bola uskutočnená, nie za účelom vydania predbežného opatrenia, ale za účelom zmeny úpravy styku s maloletou, ktorá je vedená na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 15P/450/2012. V tejto správe nie je zmienka o tom, aby bol styk otca s maloletou zakázaný. Už v minulosti matka požiadala o zákaz styku otca s maloletou pod sp. zn. 19P/275/2012, tento návrh bol zamietnutý. V uznesení odvolacieho súdu sp. zn. 23CoE/5/2013 bolo zistené, že neboli závažné dôvody, ktoré by preukazovali nevyhnutnosť zákazu styku otca a dcéry, navyše budovanie pozitívneho vzťahu otca a dcéry je v záujme fyzického, psychického zdravia dieťaťa.

Potvrdil, že s dieťaťom sa bez problémov stretával do 12. roku veku maloletej A.. Až od 12. roku maloletej A. sa táto odmieta s otcom stretávať. Matka dieťaťa dlhodobo obmedzuje jeho rodičovské práva a povinnosti, za čo nebola žiadnym spôsobom potrestaná. Dokonca nikdy od neho nežiadala súhlas na poskytnutie zdravotnej starostlivosti maloletej A. a o zdravotnom stave dieťaťa ho neinformovala. Matka dieťaťa zo života spoločnej dcéry otca neustále vytesňuje, jej záujem o výchovu dieťaťa je nedostatočný, len minimálny a jediný o čo jej ide, sú peniaze z výživného. Tvrdil, že väčšinu z nich míňa na vlastné trovy, nie na výdavky pre maloletú A.. Dieťa nie je pripravené riadne a odovzdané na styk v čase určenom Okresným súdom Vranov nad Topľou. Matka mu bráni viac ako dva roky v styku s dieťaťom. Vzťah medzi otcom a dieťaťom sa začal meniť od času, kedy si začal partnerský vzťah matky dieťaťa s pánom D. J.. Od tejto doby dieťa sa zmenilo, komunikuje s otcom podráždene, odvrkuje, má nacvičený krik a nevhodný slovník. Práve matka dieťaťa a jej súčasný manžel sú dôvodom, prečo sa maloletá A. takýmto spôsobom správa. Keďže matka viac ako dva roky mu bráni stretávať sa s dieťaťom, zákaz styku otca s dieťaťom je závažným zásahom do rodičovských práv a môže mať negatívny dopad na vzájomný vzťah otca a dcéry. Súd predbežne zakáže styk otca s dieťaťom za predpokladu, že sú splnené podmienky na takýto postup a to je nutnosť okamžitého zásahu zo strany súdu a záujem dieťaťa. Ide hlavne o prípady, keď rodič ohrozuje mravnosť dieťaťa, vedie spôsob života, ktorý nevhodne vplýva na výchovu dieťaťa a na jeho psychický a fyzický vývoj a pod. Keďže žiadna takáto podmienka nebola splnená, žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil v plnom rozsahu.

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O. s. p. preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie otca maloletého dieťaťa nie je dôvodné.

Odvolací súd vzhľadom na rozsah odvolacích námietok otca maloletého dieťaťa zistil, že vo vzťahu k návrhu na vydanie predbežného opatrenia prvostupňový súd dostatočným spôsobom zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a správne aplikoval právne predpisy, správne vo veci aj rozhodol. Ani po podaní odvolania počas odvolacieho konania odvolací súd nezistil žiadne iné, resp. nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali, aby návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia nebolo vyhovené.

Predmetom návrhu na vydanie predbežného opatrenia je dočasná úprava pomerov medzi otcom a maloletým dieťaťom, ktorá by dočasne upravila pomery medzi dieťaťom a otcom v súvislosti s realizáciou styku otca a dieťaťa do momentu, kedy meritórne o návrhu matky bude rozhodnuté.

Prvostupňový súd správne skúmal okolnosti, za ktorých môže vydať predbežné opatrenie a zistil, že v danom prípade matka maloletého dieťaťa osvedčila danosť práva, kde styk otca s maloletým dieťaťom v súčasnej dobe, nie však natrvalo, môže, vzhľadom na posun vzťahu maloletej k otcovi, viesť k situácii, že tento kontakt s otcom je pre dieťaťa zaťažujúci. Od poslednej úpravy styku otca s dieťaťom prešlo dlhšie časové obdobie, kedy sa vzájomné vzťahy medzi dieťaťom a rodičmi, zmenili, dieťa aj prirodzeným vývinom mení pohľad na okolitý svet, vytvára si vlastný názor, ako by sa dospelí mali správať vo vzťahu k nemu a samo sa už môže rozhodnúť, či má záujem alebo nie sa stretávať s rodičom, v danom prípade s otcom. Vzhľadom na jej vek a vzhľadom na vyspelosť a záujem dieťaťa je potrebné, aby štátne orgány, a teda aj súdy, rešpektovali, aj keď ide o maloletého účastníka konania názor dieťaťa a dočasne, kým zákonným spôsobom nebude zmenená doterajšia úprava styku otca s dieťaťom sa zakázal styk otca s dieťaťom. Takýto zákaz je adekvátny okolnostiam, za ktorých si otec maloletého dieťaťa vynucuje styk

s maloletou A. a napriek zákonnej povinnosti rešpektovať aj záujem dieťaťa a názor dieťaťa tento jej postoj nerešpektuje.

Z obsahu prvostupňového spisu, najmä zo zápisnice z pojednávania v súvislosti s výkonom rozhodnutia o realizácii styku otca s dieťaťom sa javí, že toto vynucovanie styku otca s dieťaťom je len určitá forma nátlaku vo vzťahu k matke dieťaťa, vzhľadom na jej nový partnerský vzťah, čo však má negatívny dopad na maloletú A.. Táto situácia v dieťati vzbudzuje nechúť stretávať sa s otcom a jeho rodičmi, navyiac, keď rodičia nie sú vzájomne schopní o realizácii tohto styku vzájomne komunikovať a absolútne z tejto situácie vynechávajú záujem dieťaťa. Preto tak, ako to správne konštatoval prvostupňový súd, pre upokojenie vzťahov nielen medzi rodičmi, ale aj medzi otcom a maloletou A. a pre momentálne riešenie situácie, kde vynucovanie kontaktu otca s dieťaťom môže mať vplyv na jeho zdravý a riadny psychický vývin, bolo potrebné autoritatívne zasiahnuť a návrhu matky na zákaz styku formou vydania predbežného opatrenia vyhovieť.

Násilná realizácia styku otca s dieťaťom už v súčasnej dobe negatívne vplyva na záujmy dieťaťa a je aj odôvodnená obava, že v budúcnosti, že pokiaľ bude takto realizovaný styk otca s dieťaťom, negatívne vplyvy budú mať vážne následky na maloleté dieťa. Preto je namieste predísť stresujúcim situáciám a vyčkať na podrobné dokazovanie a na novú úpravu styku otca s maloletou A., prípadne sprísniť podmienky ich vzájomného kontaktu, ktoré bude rešpektovať nielen dieťa, ale aj otec a matka maloletého dieťaťa.

Takéto dočasné obmedzenie styku otca s dieťaťom nie je možné považovať za pozbavenie rodičovských práv, ktorý inštitút je upravený v ust. § 38 Zákona o rodine.

Ostatné odvolacie námietky otca maloletého dieťaťa považoval odvolací súd s poukazom na predmet úpravy rodičovských práv a povinností v tomto konaní bez právneho významu.

Preto odvolací súd napadnuté u znesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.